

NHỮNG XÁC ÉN LÀM NÊN MÙA XUÂN DÂN TỘC.

Thiện Ý

Người ta thường nói “*Một con én không làm nên mùa xuân*”. Nhưng chúng tôi nói “*Những xác én làm nên Mùa Xuân Dân Tộc*”. Thế là thế nào?

Vâng, chúng tôi xin lần lượt giải bày:

- Ý nghĩa từ ngữ.
- Vì sao chúng tôi nói “*Những xác én làm nên mùa xuân dân tộc*”.

I/- Ý NGHĨA TỪ NGỮ.

1.- Ý nghĩa cụm từ “Một con én không làm nên mùa xuân” là một tục ngữ.

- Với nghĩa đen là khi một con én bay đơn độc trên bầu trời, người ta chưa thấy mùa xuân của bốn mùa trong năm trở lại. Nhưng khi thấy từng đàn én bay lũ lượt trên bầu trời cao rộng, mới báo hiệu cho con người biết mùa xuân vui tươi đã trở lại sau một mùa đông lạnh lẽo và buồn.

- Với nghĩa bóng, nói về sức mạnh của sự đoàn kết của nhiều người để làm được một công việc mà một

người một mình không thể làm được, nếu làm một mình sẽ không thành hay thất bại.

2.- Thế nào là Mùa xuân Dân tộc?

Theo sự vận hành của vũ trụ vạn vật, trái đất là một hành tinh nơi con người sinh sống. Mỗi năm có bốn mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông. Mùa xuân là mùa tươi đẹp nhất, bầu trời trong sáng, khí trời mát mẻ, hoa nở đẹp tươi, chim hót vang trời. Vì thế đời mỗi con người ở tuổi đẹp nhất được ví như tuổi xuân. Đối với một dân tộc, thời kỳ hưng thịnh nhất trong mỗi thời đại, dưới một chế độ chính trị nhất định, thì được gọi đó là mùa xuân dân tộc.

Trong lịch sử Việt Nam từng có những thời kỳ, ở một thời đại, dưới một chế độ chính trị, dân tộc Việt Nam được sống dưới cảnh thanh bình thịnh trị. Người dân được sống trong độc lập dân tộc, tự do, ấm no, hạnh phúc và được ca ngợi đó là những mùa xuân dân tộc. Đó là những thời cực thịnh của các triều đại độc lập, tự chủ Đinh, Lê, Lý, Trần trong lịch sử xa xưa. Bên cạnh những thời đại được coi là Mùa Xuân Dân tộc, là những mùa đông, mùa hè và mùa thu dân tộc khắc nghiệt và buồn. Đó là những thời kỳ đen tối của lịch sử, người dân Việt Nam phải sống trong một thời đại, dưới các chế độ chính trị mất độc lập, tự chủ, bị giai cấp thống trị áp bức, bóc lột, lao động khổ sai, cật lực mà đời sống đa số nhân dân vẫn đói khổ lầm than. Đó

là những thời kỳ nhân dân Việt Nam mất Mùa Xuân dân Tộc.

Diễn hình gần nhất là ngay trong thời cận đại và hiện đại, nhân dân Việt Nam đã mất Mùa Xuân Dân Tộc. Đó là thời kỳ đảng CSVN nắm quyền, xây dựng thử nghiệm mô hình xã hội chủ nghĩa tại Việt Nam trên nửa nước miền Bắc và phát động cuộc chiến tranh “*cốt nhục tương tàn*” cộng sản hóa Miền Nam (1954-1975), rồi áp đặt chế độ độc tài cộng sản trên cả nước (sau năm 1975).

III/- NHỮNG XÁC ÉN LÀM NÊN MÙA XUÂN

Như mọi người đã biết, sau Hiệp định Genève chia đôi đất nước, đảng CSVN cưỡng ép nhân dân xây dựng thử nghiệm mô hình xã hội chủ nghĩa theo gương cộng sản Liên Xô, nước đầu tiên thử nghiệm mô hình xã hội không tưởng này. Vừa xây dựng chủ nghĩa xã hội, nhà cầm quyền CSBV còn cưỡng bức nhân dân làm nghĩa vụ công cụ cho quốc tế CS, phát động cuộc chiến tranh “nồi da sáo thịt” hơn 20 năm (1954-1975), ngụy dân tộc dưới ngọ cờ “kháng chiến, chống Mỹ cứu nước, giải phóng dân tộc”, đã thôn tính được Miền Nam của chính quyền chính thống quốc gia và nhân dân Việt Nam Cộng Hòa. Sau đó cưỡng bức nhân dân cả nước phải xây dựng triệt để mô hình chủ nghĩa xã hội. Đây là thời kỳ đen tối nhất của lịch sử Việt Nam do đảng CSVN gây ra thậm

trạng trong chiến tranh và thậm trạng sau chiến tranh. Nhân dân cả nước đã bị đảng CSVN làm vật tế thần thực hiện chủ nghĩa cộng sản. Từ đó và sau đó, nhân dân cả nước đã mất mùa xuân dân tộc. Những cũng kể từ đó và sau đó nhân dân cả nước qua các thế hệ nối tiếp đấu tranh đòi đảng CSVN phải trả lại các quyền tự do dân chủ, dân sinh, dân quyền, đòi quyền được sống tự do ấm no hạnh phúc, xứng đáng với nhân phẩm, cương vị con người đã bị đảng CSVN bác đoạt, chà đạp. Các thế hệ nối tiếp đấu tranh ấy, nhiều người đã bị đàn áp, cầm tù khổ sai nhiều năm tháng. Họ chính đã là những xác én sẽ làm nên mùa xuân dân tộc trong một tương lai không xa.

Trong một cuộc hội luận trước đây trên một đài Phát thanh Việt ngữ ở Houston, người điều hợp đã nêu ra tình hình thực tế trên, với các sự kiện là nhà cầm quyền CSVN đã không ngừng tăng cường tối đa các biện pháp trấn áp các cuộc biểu tình và bắt bớ, giam cầm, kết án nhiều năm tù các nhà đấu tranh cho dân chủ một cách ôn hòa. Người điều hợp đã nêu câu hỏi với người viết, rằng “*Với kinh nghiệm của một người từng đấu tranh cho dân chủ, nhân quyền bị bắt cầm tù trong nước, đánh giá thế nào về việc nhà cầm quyền tăng cường các biện pháp trấn áp đối với cao trào đấu tranh cho tự do, dân chủ, nhân quyền của quần chúng và tinh thần của các nhà đấu tranh vì mục tiêu dân chủ hóa đất nước?*”.

Sau đây là câu trả lời của chúng tôi: Các biện pháp trấn áp bằng các công cụ bạo lực để bảo vệ chế độ như quân đội, công an, luật pháp, Tòa án, nhà tù, pháp trường... trong một chế độ độc tài toàn trị như chế độ “*Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam*” (*ngụy cộng hòa, ngụy dân chủ...*) hiện nay:

1.- Đối với cao trào đấu tranh cho tự do, dân chủ, nhân quyền của quần chúng nhân dân, thì mọi biện pháp trấn áp dù tinh vi, tàn bạo đến đâu, cũng chỉ có hiệu quả nhất thời.

Tỷ như việc tăng cường các công cụ đàn áp bằng bạo lực bao lâu nay của nhà cầm quyền CSVN, thực tế chỉ đạt hiệu quả nhất thời, có thể làm cho các cuộc biểu tình của quần chúng nhân dân tạm thời không nổ ra, để tránh tổn thất, bảo toàn lực lượng đấu tranh. Nhưng không thể tiêu diệt được các cuộc biểu tình sẽ tiếp tục nổ ra trong tương lai, khi cần và có thời cơ, với cường độ mạnh hơn, phạm vi mở rộng hơn. **Bởi vì nguyên nhân dẫn đến các cuộc biểu tình là mâu thuẫn đối kháng (*một mất, một còn*) ngày càng sâu sắc giữa nhân dân (*đòi quyền làm chủ và các quyền tự do, nhân quyền*) với nhà cầm quyền độc tài toàn trị CS (*bác đoạt quyền làm chủ, các quyền tự do, nhân quyền*) vẫn chưa giải quyết.** Nghĩa là ngày nào còn tồn tại trên đất nước ta một chế độ độc tài đảng trị CS, “**thiết lập bằng bạo lực (*cướp chính*)**

quyền), **áp đặt và duy trì bằng bạo lực** (*bằng các công cụ độc tài nguy giai cấp vô sản, trấn áp nhân dân*), thì nhân dân bị tước đoạt quyền làm chủ, bị áp bức, bóc lột sẽ tiếp tục vùng lên đấu tranh cho tới khi nào giành lại tất cả các quyền của mình.

2.- Đối với tinh thần của các nhà đấu tranh vì mục tiêu dân chủ hóa đất nước, từ kinh nghiệm bản thân cũng như của những nhà đấu tranh cho những lý tưởng cao cả trên khắp thế giới, từ cổ chí kim, chúng tôi cho rằng mọi biện pháp trấn áp của nhà cầm quyền dù tàn bạo (*xi nhục, khủng bố, tra tấn...*) và nghiệt ngã đến đâu (*hành hạ, bỏ đói khát, để chết vì bệnh tật trong nhà tù...*) cũng không thể hủy diệt được tinh thần và các hoạt động đấu tranh kiên cường của họ và không giảm số lượng những người kế tục.

Bởi vì, một khi dấn thân vào con đường đấu tranh vì nhân dân, vì đất nước và dân tộc, hầu hết các nhà đấu tranh cho dân chủ hôm nay, đều có ít nhiều bản lĩnh, vượt qua sự sợ hãi, chấp nhận mọi hy sinh, gian khổ cá nhân, hạnh phúc gia đình.

Chính vì vậy và nhờ vậy, khi phải đương đầu với cường quyền, tương quan lực lượng không cân sức; dẫu ở thế yếu và dù biết rằng con đường đấu tranh còn dài, mục tiêu tối hậu có khi cả đời mình chưa đạt

được, như **“một con én không làm nổi mùa xuân”**, có thể bị cường quyền đàn áp, sát hại như **“một xác én”**. Thế nhưng họ vẫn kiên trì, tình nguyện làm **“một xác én”**, với niềm tin mãnh liệt là đã góp phần cùng **“những xác én khác làm nên Mùa Xuân Dân Tộc”**.

Lịch sử đấu tranh giành độc lập dân tộc, chống xâm lược Phương Bắc kéo dài hàng ngàn năm và chống xâm lược Phương Tay kéo dài gần 100 năm, đã chứng minh rằng, nếu không có sự tình nguyện dấn thân hy sinh làm **“những xác én”** của các anh hùng hào kiệt và nhân dân, thì làm sao đánh đuổi được cường quyền xâm lược, đem lại **“Mùa xuân cho Dân tộc”**... Từ những ngày đầu kháng chiến chống Pháp của nhân dân Miền Nam, anh hùng dân tộc Nguyễn Trung Trực từng khẳng định đại ý *“Bao giờ quân xâm lược Pháp nhổ hết cỏ Nước Nam, thì mới hết người dân Nam chống Pháp”*. Trước khi cùng 12 liệt sĩ Việt Nam Quốc Dân Đảng bước lên máy chém của thực dân Pháp, anh hùng Nguyễn Thái Học cũng từng kêu gọi mọi người **“chấp nhận cái chết cho Tổ Quốc quyết sinh”**.

Ngay nay cũng vậy, nếu ai cũng nghĩ rằng **“Con én không làm nổi mùa xuân”** khi đứng trước cường quyền độc tài toàn trị cộng sản, không dám dấn thân đấu tranh cho mục tiêu dân chủ hóa đất nước, tình

nguyện hy sinh và chấp nhận làm “**những xác én**” lót đường cho các thế hệ mai sau tiếp nối để tạo dựng “**mùa xuân cho dân tộc**”.

Viết đến đây chúng tôi liên tưởng đến bài hát “**Đảng đã cho ta mùa Xuân**” có nội dung và mục đích tuyên truyền ca ngợi công lao của đảng cộng sản Việt Nam. Bài hát thể hiện hai nghịch lý: **Một là tác giả bài Viết là Phạm Tuyên, con của Thượng thư Phạm Quỳnh, đã bị Việt Minh cộng sản**

Cha là Phạm Quỳnh bị giết vì bị kết tội “*Việt gian phản động*” sau khi Việt cộng cướp được chính quyền trong biến cố Tháng 8 năm 1945. Vậy mà con Phạm Tuyên đã tình nguyện hay bị miễn cưỡng phải viết (để tồn tại) một bài viết ca ngợi chính kẻ đã giết cha mình. **Hai là tên và nội dung bài viết hoàn toàn trái với sự thật:** Thực tế, đảng cộng sản Việt Nam đã không cho “Ta” (*là quân chúng nhân dân Việt Nam?*) “**Mùa Xuân**”, mà “**Đảng**” đã chỉ cho “Ta” (*nhân dân ta, đất nước ta*) những “**Mùa Đông băng giá, nghiệt ngã và buồn thảm** !”.

Vậy thì, trong hiện trạng Việt Nam cũng đang cần “**những xác én**” đấu tranh cho tự do, dân chủ, nhân quyền, để làm tiêu vong từng bước chế độ độc tài toàn trị “**Cộng hòa Xã hội Chủ Nghĩa**”, tạo dựng “**mùa Xuân cho Dân Tộc**” là một đất nước phải có “**chế độ dân chủ pháp trị**” đích thực, làm tiền đề

đoàn kết toàn lực quốc gia, tập trung cao độ mọi tiềm năng nhân dân trong nước và người Việt hải ngoại để xây dựng và phát triển toàn diện đất nước đến phú cường và văn minh tiến bộ. Từ đó và nhờ đó mọi tầng lớp nhân dân Việt Nam sẽ được sống trong “**Độc lập-Tự Do-Hạnh phúc**” thực sự; chứ không còn là khẩu hiệu tuyên truyền lừa mị của đảng Cộng sản Việt Nam như bấy lâu nay. Phải không ạ, thưa quý độc giả thân mến!